

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 kwietnia 2015 roku A. S. działająca w imieniu małoletniego powoda M. B. wniosła o podwyższenie alimentów ustalonych ugodą sadową z dnia 17 października 2005 r. zawartą przed Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w W. od pozwanego R. B. na rzecz małoletniego powoda z kwoty 150 zł miesięcznie do kwoty 800 zł miesięcznie.

Pozwany R. B. wniósł o oddalenie powództwa.

Pozwem z dnia 20 stycznia 2016 r. A. S. działająca w imieniu małoletniej powódki O. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego R. B. na rzecz małoletniej O. B. kwoty po 800 zł miesięcznie tytułem alimentów.

Pozwany uznał powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie.

Zarządzeniem Przewodniczącej z dnia 14 marca 2016 r. postępowania zostały połączone do wspólnego rozpoznania.

Na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2016 r. pozwany zmodyfikował swoje stanowisko uznając powództwo do kwoty po 300 zł miesięcznie na każdego z powodów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni M. B. ur. (...), ma obecnie 11 lat. Małoletni zamieszkuje wraz z matką i jej mężem oraz siostrą w Irlandii. Uczęszcza do 5 klasy szkoły podstawowej. Małoletni cierpi na cukrzycę, z związku z czym używa pompę insulinową. M. B. uczęszcza na zajęcia dodatkowe w postaci lekcji gry na pianinie oraz treningi sztuk walki, basen. Pobiera również naukę w szkole polskiej. Przedstawicielka ustawowa wyliczyła koszt utrzymania małoletniego na około 800-900 euro miesięcznie. Zgodnie z jej wyjaśnieniami na powyższe składają się następujące kwoty: 200 euro tytułem wyżywienia, 120 euro tytułem kosztów ubrań oraz środków czystości, 60 euro tytułem opłaty za powrót małoletniego ze szkoły do domu, 246 euro tytułem kosztów zajęć dodatkowych na które małoletni uczęszcza oraz 225 euro tytułem udziału małoletniego w kosztach utrzymania domu. Ponadto do kosztów utrzymania powoda dochodzą wyjazdy wakacyjne, wyjazdy do Polski oraz leczenie stomatologiczne, które przeszedł w Polsce.

Na datę zawarcia ugody ustalającej wysokość alimentów od pozwanego, powód miał półtora roku. Mieszkał w Polsce wraz z matką u babki macierzystej, która się nim zajmowała w czasie kiedy przedstawicielka ustawowa studiowała.

Małoletnia O. B., ur. (...) ma obecnie 7 lat. Podobnie jak brat mieszka z matką i jej mężem w Irlandii. Uczęszcza do szkoły podstawowej. O. również podobnie jak jej brat uczęszcza na zajęcia pozalekcyjne w postaci zajęć tanecznych, plastycznych, gimnastycznych oraz basenu. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej zgodnie z wyliczeniami jej matki wynosi ponad 1000 euro, na co składają się następujące kwoty: 200 euro tytułem kosztów wyżywienia małoletniej, 100 euro tytułem kosztów ubrań i środków czystości małoletniej, 60 euro tytułem kosztów powrotu małoletniej do domu ze szkoły, 132,5 euro tytułem kosztów zajęć pozalekcyjnych małoletniej, 61,20 euro tytułem kosztów uczęszczania małoletniej do szkoły polskiej oraz irlandzkiej, 400 euro tytułem kosztów opiekunki, oraz 225 euro tytułem udziału małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania. Dodatkowo przedstawicielka ustawowa do kosztów utrzymania córki wliczyła wyjazdy wakacyjne, przyjazdy do Polski. Małoletnia cierpi na astmę oskrzelową, nie wymaga specjalistycznego leczenia.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich A. S. ma 31 lat, posiada wykształcenie średnie bez zawodu. Obecnie pracuje jako kelnerka w hotelu w Irlandii, z tytułu wykonywanej pracy osiąga wynagrodzenie w kwocie 1500 euro plus napiwki. Jest mężatką, posiada dwójkę dzieci, zamieszkuje wraz z mężem oraz dziećmi w wynajmowanym domu w Irlandii. Opłaty mieszkaniowe wynoszą 900 euro miesięcznie. Jej mąż pracuje i zarabia 1500 euro miesięcznie. A. S. pobiera

dotatki socjalne: zasiłek na dzieci w wysokości 280 euro, zasiłek rodzinny w wysokości 644 euro oraz zasiłek z tytułu choroby małoletniego powoda w wysokości 309,50 euro.

Na datę ugody mieszkała w Polsce wraz z małoletnim M. u swojej matki. Studiowała na prywatnej uczelni, opłacała czesne 600 zł miesięcznie. Wówczas nie pracowała.

Pozwany R. B. jest w wieku 34 lat, posiada wykształcenie średnie bez zawodu. Obecnie pracuje jako inspektor służby pięt w hotelu. Z tytułu wykonywanej pracy osiąga wynagrodzenie w wysokości ok. 1.500 zł miesięcznie. Kawaler, pozostaje w związku konkubenckim. Zamieszkuje wraz ze swoją partnerką w należącym do niego mieszkaniu, które zakupił ze środków pochodzących z darowizny poczynionej na jego rzecz przez babkę. Opłaty mieszkaniowe wynoszą 650 zł. Przez okres 6 lat przebywał i pracował w Irlandii, gdzie tworzył wraz z A. S. związek. Po rozstaniu z przedstawicielką ustawową wrócił do Polski. Dzieci stron pozostały w Irlandii. Pozwany obecnie ma zaległości alimentacyjne względem powoda efektem czego jest prowadzona przeciw niemu egzekucja komornicza. Jak podał utrzymuje się dzięki wsparciu matki oraz ciotki. Na datę ugody zamieszkiwał u matki.

Świadek P. C. siostra przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, potwierdziła, że A. S. pracuje jako kelnerka, małoletni uczęszczają na zajęcia pozalekcyjne. W ocenie świadka pozwany nie utrzymuje z małoletnimi kontaktu oraz nie robi im żadnych prezentów.

Świadek G. B., matka pozwanego zeznała, że zgodnie z jej wiedzą syn zarabia ok. 1.500 zł miesięcznie i część jego wynagrodzenia jest zajmowana przez komornika. W ocenie świadka koszt utrzymania pozwanego wynosi 760 zł miesięcznie, a jego zadłużenie wynosi wobec rodziny wynosi 12.000 zł. Świadek przekazuje synowi na utrzymanie 1000 zł miesięcznie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dołączonych dokumentów, a nadto wyjaśnień obu stron oraz zeznań świadków, które Sąd w pełni uznał za wiarygodne.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia stron postępowania oraz dokumentacja są wiarygodne, jako w przeważającej mierze spójne ze sobą zasługują na wiarę. Przedstawione dowody logicznie łączą się w spójną całość, wzajemnie się nie wykluczają.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Należy wskazać, iż w myśl postanowienia Sądu Najwyższego powództwo o zmianę wysokości raty alimentacyjnej przewidziane w art. 138 k.r.o. wchodzi w grę w razie zmiany stosunków. Przez pojęcie "stosunków" w tym wypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 k.r.o.). Zmiana zatem "stosunków" tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczególnymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lipca 1974 r.)

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy należy zaznaczyć, iż przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie się potrzeb uprawnionego do alimentacji lub istotne pogorszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. W przedmiotowej sprawie zadaniem Sądu było ustalenie czy od daty zawarcia ugody w sprawie wysokości alimentów na rzecz małoletniego M. B. do chwili obecnej nastąpiła istotna zmiana okoliczności uprawniająca do podwyższenia alimentów na rzecz powoda. Do Sądu należało ustalenie, wysokości alimentów, które pozwany winien płacić na rzecz powoda oraz zestawienie ich z alimentami ustalonymi na podstawie ugody zawartej przed Sądem Rejonowym dla m. st. Warszawy w W. w dniu 17 października 2005 r.

W kontekście wysokości świadczenia alimentacyjnego, należnego powodowi od pozwanego godzi się podnieść stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 6 stycznia 2000 r. wskazujące, iż rozważając przepisy art. 135 § 1 k.r.o. i art. 138 k.r.o. nie można abstrahować od obowiązków wynikających z innych przepisów. Art. 96 k.r.o.

nakłada na rodziców obowiązek troski o fizyczny i duchowy rozwój dziecka, zaś wedle art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się w niedostatku. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2000 r. w sprawie o sgn. akt I CKN 1077/99)

Zgodnie z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Odnosząc się do pierwszego kryterium należy uznać, iż usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia. Sąd uznał za prawdziwe i odpowiadające stanowi faktycznemu, twierdzenia przedstawicielki ustawowej dotyczące kosztów utrzymania małoletniego. Kwota około 900 euro miesięcznie jest w ocenie Sądu adekwatna do potrzeb powoda szczególnie w kontekście uczęszczania małoletniego na liczne zajęcia pozalekcyjne, stopę życia jego rodziny, potrzeb związanych z właściwym rozwojem i wiekiem powoda.

Od daty ugody ustalającej wysokość alimentów przyznanych od pozwanego na rzecz powoda minęło ponad 10 lat, od tego czasu koszt utrzymania małoletniego wzrósł znacząco. Na datę zawarcia ugody małoletni był półtorarocznym dzieckiem, mieszkającym u babki, zatem koszt jego utrzymania był niewielki. Obecnie M. B. ma 11 lat, zamieszkuje w Irlandii, gdzie uczęszcza do szkoły oraz na liczne zajęcia pozalekcyjne takie jak lekcje gry na pianinie czy też treningi jujitsu. Katalog usprawiedliwionych potrzeb jest rzeczą indywidualną, w przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę, okoliczności wskazane wyżej – szczególnie dolegliwości zdrowotne małoletniego oraz koszty związane z jego edukacją. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż nastąpiła wskazana w art. 138 kro zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie alimentów płaconych przez pozwanego na rzecz małoletniego powoda.

W zakresie dotyczącym zasądzenia alimentów na rzecz małoletniej O. B. należy wskazać, iż zgodnie z art. 133 §1 kro rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania. W przedmiotowej sprawie małoletnia uprawniona do alimentacji nie może żadną miarą samodzielnie się utrzymać. Jest małym dzieckiem pozostającym pod opieką matki, której potrzeby stają się z wiekiem coraz większe, a jej utrzymanie wymaga coraz większych nakładów finansowych. W związku, z czym świadczenia alimentacyjne względem niej są uzasadnione. Matka poprzez osobistą opiekę i zaspokajanie podstawowych potrzeb życiowych spełnia częściowo ten obowiązek. Sąd miał również na uwadze przytoczony wyżej art. 135 §1 kro określający zakres świadczeń alimentacyjnych. Sąd uznał za prawdziwe i odpowiadające stanowi faktycznemu, twierdzenia przedstawicielki ustawowej dotyczące kosztów utrzymania małoletniej. Kwota ponad 1000 euro miesięcznie jest w ocenie Sądu adekwatna do potrzeb powódki szczególnie w kontekście uczęszczania małoletniego na liczne zajęcia pozalekcyjne oraz z uwagi na wiek korzystanie z opieki opiekunki po zajęciach szkolnych. .

Odnosząc się do sytuacji pozwanego i jego możliwości zarobkowych należy wskazać, iż jakkolwiek, osiągnane obecnie przez pozwanego wynagrodzenie, nie jest wysokie, tak w ocenie Sądu posiada on zdecydowanie wyższe możliwości zarobkowe niż te które deklaruje. R. B. przez okres wielu lat przebywał za granicą, gdzie pracował. Zatem winien on posiadać bogate doświadczenie w pracy w hotelarstwie oraz umiejętności językowe w zakresie języka angielskiego. Zdaniem Sądu pozwany jest osobą zaradną, potrafiącą zarobić pieniądze, poradził sobie zawodowo za granicą. W ocenie Sądu pozwany ma możliwości zarobkowe, pozwalające zarówno na opłacenie zasądzonych przez Sąd alimentów jak i utrzymanie samego siebie, szczególnie zważając na fakt, iż nie sprawuje on bezpośredniej opieki nad małoletnimi. Ponadto, co jest również nie bez znaczenia, pozwany w drodze darowizny otrzymał środki na zakup mieszkania, w którym obecnie mieszka. Nie jest obciążony żadnym kredytem, nie musi wynajmować mieszkania, co wiązałoby się z większymi wydatkami.

Przy określaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego Sąd miał na uwadze fakt, iż pozwany zamieszkuje i zarabia w Polsce natomiast powodowie wraz z matką zamieszkuje w Irlandii. Wysokość osiągniętych przez rodziców małoletnich zarobków jest zdecydowanie inna. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż A. S. powinna w większym stopniu ponosić finansowy ciężar utrzymania małoletnich. Na marginesie warto dodać, iż Sąd miał na uwadze również wysokość otrzymywanych przez A. S. zasiłków na rodzinę.

Reasumując powyższe Sąd uznał, iż kwotą adekwatną zarówno do uzasadnionych potrzeb małoletnich jak i do możliwości finansowych pozwanego, jest kwota po 600 zł miesięcznie na dziecko.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał na podstawie art. 333 § 1 kpc.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

Zważając na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 133 § 1 kro, art. 135 § 1 kro, art. 138 § 1 kro, art. 100 kpc oraz art. 333 § 1 kpc.